

שיר השירים אשר לשלמה:

1. Rashi, Commentary to Shir Hashirim, 1:1

מקרא אחד יוצא לכמה טעמים וסוף דבר אין לך מקרא יוצא מידי פשוטו ומשמע ואף על פי שדברו הנביאים דבריהם בדוגמא צריך ליישב הדוגמא על אופניה ועל סדרה כמו שהמקראות סדורים זה אחר זה וראיתי לספר הזה כמה מדרשי אגדה יש סודרים כל הספר הזה במדרש אחד, ויש מפוזרים בכמה מדרשי אגדה מקראות לבדם ואינם מתיישבים על לשון המקרא וסדר המקראות, ואמרתי בלבי לתפוש משמעות המקרא ליישב ביאורם על סדרם והמדרשות מרבתינו אקבעם מדרש ומדרש איש איש במקומו

One verse can be interpreted in many different ways, but in the end, no verse can be detached from its literal meaning. This indicates that even though the prophets spoke in terms of analogy, this analogy must be explained in its setting and order just like the verses are arranged one after another. I have seen many midrashim for this book, some order the entire book in one midrash, others scatter midrashim about select verses in different places, and they don't fit with the language of the verses or the order of the verses. I have therefore said to myself to grasp the meaning of the verses and set out their explanation in order, and as for the midrashim of our Sages, I will insert them each midrash in its proper place.

2. Malbim, Commentary to Shir Hashirim 1:1

שיר השירים, שיר זה נחלק לחמשה שירים, ור"ל שיר שכלולים בו שירי שלמה, ספר בשיר הזה כי המלך שלמה אהב רעיה אחת היפה בנשים ויסגרה בבית מלכותו וישם בנות ירושלים שומרים סביבה, אבל היא היתה אהובת ריע לרועה צאן במדבר, וברחה חמשה פעמים מהיכל המלך אל המדבר אל דודה, בארבעה פעמים הראשונים הושבה אל חצר המלך, ובפעם החמישי לא יכלו לעצור בעדה, יצאה ולא שבה עוד, ובכל שיר ושיר יספר איך יצאה אל המדבר ונתחברה עם דודה:

Shir Hashirim – This song is divided into five songs, and the title means “the song in which the songs of Shlomo are collected”. It is told in this song that King Shlomo loved a maiden, who the most beautiful of women, and he imprisoned her in his royal palace, and placed the women of Jerusalem as guards around her. But she was beloved to a man who shepherded sheep in the desert. And she escaped five times from the palace of the king to her beloved in the desert. On four of the occasions she was returned to the court of the king, and on the fifth they couldn't stop her. She left and never returned. And each song recounts how she escaped to the desert and united with her beloved.

3. T.S. Eliot, The Waste Land These fragments I have shored against my ruins.

4. Mishna Yadayim 3:5

שיר השירים וקהלת מטמאין את הידים. רבי יהודה אומר, שיר השירים מטמא את הידים, וקהלת מחלקת. רבי יוסי אומר, קהלת אינו מטמא את הידים ושיר השירים מחלקת... אומר רבי עקיבא, חס ושלום, לא נחלק אדם מישראל על שיר השירים שלא תטמא את הידים, שאין כל העולם כולו כדאי כיום שנתן בו שיר השירים לישראל, שכל הכתובים קדש, ושיר השירים קדש קדשים. ואם נחלקו, לא נחלקו אלא על קהלת.

The Song of Songs and Ecclesiastes render the hands impure. Rabbi Yehudah says: The Song of Songs renders the hands impure, but there is a dispute regarding Ecclesiastes. Rabbi Yose says: Ecclesiastes does not render the hands impure, and there is a dispute regarding The Song of Songs...Rabbi Akiva said, "Mercy forbid! No one in Israel ever disputed that The Song of Songs renders the hands impure, since nothing in the entire world is worthy but for that day on which The Song of Songs was given to Israel; for all the Scriptures are holy, but The Song of Songs is the Holy of Holies! And if they did dispute, there was only a dispute regarding Ecclesiastes."

5. Midrash Tanchuma, Tetzaveh

אמר ר' אלעזר בן עזריה למה הדבר דומה, למלך שנטל סאה של חטים ונתנה לנחתום, ואמר לו הוצא לי ממנה כך וכך סולת, כך וכך מורסן, כך וכך סובין, כך כל הכתובין קודש ושיר השירים קודש קדשים. א"ר ראה מה הקדוש ברוך הוא מקלס כנסת ישראל בתוכו, Rabbi Elazar ben Azaryia said – What is the matter comparable to? To a king who took a *seah* of wheat and gave it to the baker, and told him – take from so much fine flour, and so much husks, and so much bran, so too, all the writings are holy, but *Shir Hashirim* is the holy of holies. Rebi said – See how G-d praises the people of Israel in it...

6. Rashi, Commentary to Shir Hashirim, 1:1

ואומר אני שראה שלמה ברוח הקדש שעתידין ישראל לגלות גולה אחר גולה חורבן אחר חורבן ולהתאונן בגלות זה על כבודם הראשון ולזכור חבה ראשונה אשר היו סגולה לו מכל העמים לאמר אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה ויזכרו את חסדיו ואת מעלם אשר מעלו ואת הטובות אשר אמר לתת להם באחרית הימים ויסד ספר הזה ברוח הקדש בלשון אשה צרורה אלמנות חיות משתוקקת על בעלה מתרפקת על דודה מזכרת אהבת נעורים אליו ומודה על פשעה אף דודה צר לו בצרתה ומזכיר חסדי נעוריה ונוי יופיה וכשרון פעליה בהם נקשר עמה באהבה עזה להודיעם כי לא מלבו ענה ולא שילוחיה שילוחין כי עוד היא אשתו והוא אישה והוא עתיד לשוב אליה:

And I say that Shlomo saw through divine spirit that in the future the Jews would be subjected to exile after exile, destruction after destruction, and to complain during this exile about their former honour, and to remember the initial love when they were a treasure to Him from amongst all the nations, and to say "I will return to my first husband because it was better for me then than now." And they will remember his kindnesses, and the trespasses that they trespassed against him, and the good things he promised to give them in the end of days. And he (i.e. Shlomo) organized this book, through the divine spirit, around [the story of] a woman who is troubled, widowed, and seeking her husband, who clings to her beloved and remembers her youthful love for him, and admits her transgressions. The beloved too is troubled by her distress and recalls the kindnesses of her youth, and her beauty, and the skill of her actions through which he was bound to her with powerful love. To tell them (i.e. the Jewish people) that the harm He caused her was not heartfelt, and He has not sent her away forever, that she is still his wife and He her husband, and He will return to her in the future.

7. Rambam, Laws of Repentance, 10:3

כיצד היא האהבה הראויה הוא שיאהב את ה' אהבה גדולה יתירה עזה מאוד עד שתהא נפשו קשורה באהבת ה' ונמצא שוגה בה תמיד כאלו חולה חולי האהבה שאין דעתו פנויה מאהבת אותה אשה והוא שוגה בה תמיד בין בשבתו בין בקומו בין בשעה שהוא אוכל ושותה יתר מזה תהיה אהבת ה' בלב אוהביו שוגים בה תמיד כמו שצונו בכל לבבך ובכל נפשך והוא ששלמה אמר דרך משל כי חולת אהבה אני וכל שיר השירים משל הוא לענין זה:

What is the proper [degree] of love? That a person should love God with a very great and exceeding love until his soul is bound up in the love of God. Thus, he will always be obsessed with this love as if he is lovesick. [A lovesick person's] thoughts are never diverted from the love of that woman. He is always obsessed with her; when he sits down, when he gets up, when he eats and drinks. With an even greater [love], the love for G-d should be [implanted] in the hearts of those who love Him and are obsessed with Him at all times as we are commanded [Deuteronomy 6:5: "Love G-d..."] with all your heart and with all soul." This concept was implied by Solomon [Song of Songs 2:5] when he stated, as a metaphor: "I am lovesick." [Indeed,] the totality of the Song of Songs is a parable describing [this love].

8. Shir Hashirim, 1

(ב) ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מין: (ג) לרים שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך: (ד) משכני אחרך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מין מישרים אהבוך: ס (ה) שחורה אני ונאנה בנות ירושלים כאהלי קדר פיריעות שלמה: (ו) אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הפרמים פרמי שלי לא נטרתי: (ז) הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה פלטה על עדרי חברי:

(ח) אם לא תדעי לה היפה בנשים צאי לה בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים: ס (ט) לטסתי ברכבי פרעה דמיתיה רעיתי: (י) נאוו לחייך בתרים צנארה בחרוזים: (יא) תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף: (יב) עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: (יג) צרור המר דודי לי בין שדי יליו: (יד) אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: ס (טו) הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים:

(טז) הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה:

(יז) קרות בתינו ארזים רחיטנו רהיטנו ברותים:

The Woman

2 Oh, give me of the kisses of your mouth, For your love is more delightful than wine. 3 Your ointments yield a sweet fragrance, Your name is like finest oil— Therefore do maidens love you. 4 Draw me after you, let us run! The king has brought me to his chambers. Let us delight and rejoice in your love, Savoring it more than wine— Like new wine they love you! 5 I am dark, but comely, O daughters of Jerusalem— Like the tents of Kedar, Like the pavilions of Solomon. 6 Don't stare at me because I am swarthy, Because the sun has gazed upon me. My mother's sons quarreled with me, They made me guard the vineyards; My own vineyard I did not guard. 7 Tell me, you whom I love so well; Where do you

pasture your sheep? Where do you rest them at noon? Let me not be as one who strays Beside the flocks of your fellows.

The Man

8 If you do not know, O fairest of women, Go follow the tracks of the sheep, And graze your kids By the tents of the shepherds. 9 I have likened you, my darling, To a mare in Pharaoh's chariots: 10 Your cheeks are comely with plaited wreaths, Your neck with strings of jewels. 11 We will add wreaths of gold To your spangles of silver. 12 While the king was on his couch, My nard gave forth its fragrance. 13 My beloved to me is a bag of myrrh Lodged between my breasts. 14 My beloved to me is a spray of henna blooms From the vineyards of En-gedi. 15 Ah, you are fair, my darling, Ah, you are fair, With your dove-like eyes!

The Woman

16 And you, my beloved, are handsome, Beautiful indeed! Our couch is in a bower;

Duet?

17 Cedars are the beams of our house, Cypresses the rafters.

9. Shir Hashirim 3

על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: ב אלומה לא ואסובה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: ג מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: ד כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנו עד-שהביאתי אל-בית אמי ואל-חדר הורתי:

1 Upon my couch at night I sought the one I love— I sought, but found him not. 2 “I must rise and roam the town, Through the streets and through the squares; I must seek the one I love.” I sought but found him not. 3 I met the watchmen Who patrol the town. “Have you seen the one I love?” 4 Scarcely had I passed them When I found the one I love. I held him fast, I would not let him go Till I brought him to my mother's house, To the chamber of her who conceived me

10. Shir Hashirim 5

אני ישנה ולבי ער קול א דודי דופק פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא-טל קיצותי רסיסי לילה: ג פשטתי את-כתנתי איכה אלבשנה רחצתי את-רגלי איכה אטנפם: ד דודי שלח ידו מן-החר ומעי המו עליו: ה קמתי אני לפתח לדודי יידי גטפו-מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: ו פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתי והו קראתי ולא ענני: ז מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את-רדידי מעלי שמרי החמות: ח השבעתי אתכם בנות ירושלם אם-תמצאו את-דודי מה-תגידו לו שחולת אהבה אני: ט מה-דורך מדוד היפה בנשים מה-דורך מדוד שצכה השבעתנו: י דודי צל ואדום דגול מרובה... זה דודי וזה רעי בנות ירושלם:

I was asleep, But my heart was wakeful. Hark, my beloved knocks! “Let me in, my own, My darling, my faultless dove! For my head is drenched with dew, My locks with the damp of night.” 3 I had taken off my robe— Was I to don it again? I had bathed my feet— Was I to soil them again? 4 My beloved took his hand off the latch, And my heart was stirred for him. 5 I rose to let in my beloved; My hands dripped myrrh— My fingers, flowing myrrh— Upon the handles of the bolt. 6 I opened the door for my beloved, But my beloved had turned and gone. I was faint because of what he said. I sought, but found him not; I called, but he did not answer. 7 I met the watchmen Who patrol the town; They struck me, they bruised me. The guards of the walls Stripped me of my mantle. 8 I adjure you, O maidens of Jerusalem! If you meet my beloved, tell him this: That I am faint with love. 9 How is your beloved better than another, O fairest of women? How is your beloved better than another That you adjure us so?...Such is my darling, O maidens of Jerusalem!